

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A Tisza papiros.

Pécs, 1899. január 3.

Bánffy báró váratlan bécsi utjához a legkülönbözőbb kombinációk fűződnek s az a körülmény, hogy az erre vonatkozó kormánypárti magyarázatokat maguk a tagadhatatlan tények cáfolták meg, legjobban bizonyítja, hogy ennek az utazásnak a bekövetkezett törvényen kívüli állapottal szemben komoly politikai háttére van, még pedig olyan háttére, a melyet a kormány nem láthat valami rózsásnak, különben nem iparkodnék a miniszterelnök testőrsége azt kereken letagadni.

Bánffy utazásának egyszerűen személyes újévi gratuláció a célja: így hangzott az első híresztelés, a melyre azonban csakhamar rásütötte a hazugság bélyegét az a köztudomásúvá lett tény, hogy Bánffy báró a kérdéses gratulációt már újév reggelén táviratilag küldötte el Bécsbe.

Nem másért ment a miniszterelnök a királyhoz, mint kikérni tőle az engedélyt a Horánszkyval vivandó párbajához. Ez volt a második magyarázat, amely azonban hitelre époly kevéssé tarthat igényt, mint az első. Bánffy ugyanis már megelőzőleg föntartás nélkül elfogadta a kihívást s a segédek újév napján még esti nyolc órakor is tárgyalták a párbaj föltételeit, a párbajviváshoz szokásos engedélynek tehát már meg kellett lennie. S épen az a körülmény, hogy az elutazás olyan váratlanul történt, kétségtelenné teszi, hogy az nem Bánffy elhatározásából következett be, hanem *bécsi meghívás folytán* történt.

Ez pedig mindenesetre gyanus körülmény, mert hisz Bánffynak újévi beszédéből következtetve az exlex állapottal szemben semmiemű skrupulusai nem voltak, jövődő magatartását világosan jelezte, reggeltől estig pedig semmi olyas dolog nem történt, ami a helyzetet megváltoztatta s a koronánál újabb jelentéstételt tett volna szükségessé.

Ha tehát a korona mégis szükségesnek tartott ilyen jelentéstételt, világos, hogy a korona akarata nem fedezi teljesen Bánffynak a törvényen kívüli állapottal szemben kifejezett elhatározását. Még nagyobb valószínűséget nyer ez a körülmény,

ha figyelembe vesszük, hogy Bánffy báró, aki minden egyéb alkalommal oly föltűnő előszeretettel szokott dobálózni a korona bizalmával, újévi beszédében erről egy árva szóval nem emlékezett meg, hanem csak a párt támogatását jelezte annak az alapnak, a melyre építve vállalkozhatik a további teendőkre s veheti föl a küzdelmet.

És ez nevezetes kijelentés, mert aktuálissá tette a Tisza-papiros jelentőségét, a melyet tekintettel az általa fölidézett egyértelmű fölháborodásra, szeretnének a kormánypárton letagadni. Hangoztatják is erősen, hogy teljesen alaptalanok a lex Tiszára vonatkozó kiméletlen ellenzéki támadások, mert hisz ez a javaslat be sem lett nyújtva az országgyűléshez s így az nem létezőnek tekintendő.

Mi pedig azt mondjuk, hogy az a klubbeli összeesküvés teljesen elérte a célját s a Tisza papiroson látható aláírások sokkal inkább támadják az alkotmányt most, mint valaha. Hisz épen abban rejlik az alkotmány ellen intézett merénylet vakmerősége, hogy azt a javaslatot azzal a határozott célzattal iratták alá a többséggel, hogy abból soha alkotmányos törvény ne legyen, hanem törvényen kívüli fölhatalmazást képezzen a kormány számára a törvény nélkül való kormányzásra.

Nos, ez az alkotmányromboló tendencia csak annál markánsabban nyilvánult abban a tényben, hogy azt az aláírt papirost be sem nyújtották az alkotmányos törvényhozás fórumához s ezzel még a fizikai lehetőségét is elzárták annak, hogy belőle törvényes és alkotmányos fölhatalmazás lehessen. Ők a parlament többségét kötelező aláírással törvénytelen fölhatalmazás adásába kívánták beleugratni, hogy ez így a törvénytelen ségben büntársává szegődjék a kormánynak s ezzel előre illuzóriussá tegyék a kormánynak bármily törvényszegés miatt való feleletre vonását.

És ez teljesen sikerült, mert a kormány, mikor minden lelkiismeretfurdalás nélkül nemcsak belement a törvényen kívüli kormányzásba, de azt a végsőig folytatni minden körülmények közt elhatározta, másra nem támaszkodhatott, mint a Tisza-papiroson látható aláírásokra, a melyek

neki minden törvényteleniségért előre biztosítják a teljes büntetlenséget.

Nem a Tisza István újévi beszédében följánlott támogatásra épít tehát a kormány, a mikor nem keresi a kibontakozás s a rendes parlamenti ügymenet biztosítása iránti módokat, hogy a törvénytelenültséget mielőbb megszüntethesse; mert hisz az a beszéd csak röpke szó, a melynek a pártot kötelező hatása annál kevésbé lehet, mert azt a szónok a párttal előre nem is közölte, a miért van is zuglódás a párt vénei között.

De minek is közölte volna velük a mondandókat, hisz ott a Tisza-papiros, a mely kiszolgáltatta az aláírókat a kormány önkényének s a melyet most lejárt váltó gyanánt mutat be nekik: aláírtatok, hát honoráljátok az aláírástokat. Azt tudtátok az aláírásakor, hogy törvény nem lesz belőle, az tehát nem szünteti meg az obligatókat, hogy nem lett betervezve az országgyűlésnek, hisz ugyanaz a szónok, aki támogatástokat újévkor följánlotta Bánffynak, megmondta azon a hirhedt klubgyűlésen, hogy aláírástok egyjelentőségű a parlamentben leadott szavazattal.

A Tisza-papiros tehát csak most érvényesül a maga egész borzalmasságában, ha csak a korona bölcsesége és alkotmány-szeretete utját nem állja vészes pusztításainak. Az olyan nemzet, amely bármily erőszak, bármily csábítások hatása alatt is olyan parlamenti többséget lát el törvényhozói mandátummal, akik maguk adnak fölhatalmazást a kormánynak a törvények eltiprására, nem érdemli ugyan meg, hogy a korona fölönt viselője mentse meg számára azt az alkotmányt, a melyet a nemzet képviselői tépnek szét, de úgy látszik, az isteni gondviselés mégis örökös fölöttünk s onnét küldi hozzánk a megváltást, a honnét azt várni jogosítva sem voltunk.

Ennek a megváltásnak előhírnöke gyanánt tekintjük mi Bánffy bárónak legfelsőbb helyről parancsolt bécsi utazását, első lépésnek azon az uton, a melyen Bánffy báró, a Tisza-lex s az egész Tisza-rendszer örökre le fog tűnni a magyar közélet színteréről.

A báli idény ujdonságai u. m. selymek, gasierok és szövetek, valamint elegáns belépők raktárra érkeztek, melynek megtekintésére bátor vagyok a tisztelt hölgyközönség figyelmét felhívni.

TAUSZIG ARMIN.

Az ellopott hozomány.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. jan. 3.

A mai modern világban már annyira szokássá váltak az érdekházasságok, hogy ritka manapság az a fiatal ember, ki kellő hozomány nélkül vagy pláne szerelemből nősülne.

S ez az általánossá vált világnézet tért hódított magának már a nép gyermekei között is, s ma holnap már csak népmesének tartják, ha valaki hófehérre meszelt házbeli, festett bölcsőjű gyermekekről beszél, kik egymással nevelkedvén fel, boldog házaspárrá lesznek — szerelemből.

S ez a kelevény nemcsak, hogy erősen megtámadta már a néperkölcseket, hanem egyes szegényebb sorsu gazdálkodókra, kiknek eladó lányuk van, oly kötelezettségeket ró, melyeknek csak nehezen, vagy sehogysem tudnak megfelelni.

De melyik apának nem tartozik leghőbb vágyai közé leányát férjhez adni?

S miután ez nem megy már oly könnyen, mert a legények »hozományt« követelnek, pénzt, sokat, hát lesznek olyan apák, kik ha kell, hát lopni fogják a leányuk hozományát.

A népszimfűirók gazdagabbak lesznek egy témával, a bűnkronika a »lopott hozomány« eseteivel szaporodik, valamint azon bűnösök száma is, kik majd a hozomány lopásra vete-mednek.

A jelenben ugyan nem épen egy ilyen esetről számolunk be olvasóinknak, hanem ezeknél is különbel, melyet szintén a hozományvadászat szült, törtévény ugyanis, hogy az apa hozományt adott a leányával, azt azonban még a nászéjen — *visszalopta!*

Az eset részleteiről az alábbiakban számol be tudósítónk:

Ugy kezdődött ez a dolog, mint gyakran a szerelmi idillek a nép között, midőn két egyforma festett fabölcső ring egymás mellett az alacsony mestergerendás szobában, hol az anyák vidám trécselés mellett, örömtől sugárzó arccal ringatják azokat a tej és vér képű ducók apróságokat.

Az egyik bölcsőben fiu fekszik, s éktelelen kiáltozással követeli az elsőbbség jogát, míg a másikban apró leánysecsemő szivja boldog öntudatlanságban a vászonba takart tejes zsemlyét, s csak a fiu sirására neszel

fel, aztán ő is rákezdi a pityergést. S ez a dissonáns éles duett, mint az eol hárták hangja cseng a fülébe a két boldog anyának, kik mosolyogva néznek össze s egyetértőleg tekintve egymásra, mondják:

— Egy párt faragunk a gyerekekből!

S a két apróság, Simon Mihály és a kis Vince Erzsébet, együtt nevelkedtek fel, együtt játszottak a romonyai utcaporban, s így nem csoda, ha hamar összeszokva, idővel a játszótársakból két szerelmes lett.

Boldogok voltak a fiatalok, mert leghőbb vágyuk teljesítésének mi sem állt útjában, mert a szülők készséggel adták meg beleegyezésüket a házassághoz.

A fiatalemberen azonban erőt vett a hozományvágy s kereken kijelentette, hogy ő bármennyire szereti is Őrzsikét, nem veszi el a nélkül, hogy pénzt ne adjanak vele. A kelevényen kívül kétszáz forintot kért.

Az öreg Vince bámulva tekintett egyideig a fiatal emberre, aztán sóhajtva mondta:

— Meglesz fiam! Meglesz . . .

S az esküvője napján át is vette a fiatal férj a hozományt, kerek kétszáz forintot. Egy kis krajcár hija sem volt!

Másnap reggel azonban, mikor a lakodalmi vendégek már mind eltávoztak, a fiatal házaspár egyedül maradt, a szobájukba érve keresni kezdték a hozományt, melyet a gondos fiatal férj előtte való napon elővigyázatosan elzárt egy ládába.

A láda azonban tel volt törve, a kétszáz forintnak pedig csak hült helyét találták, — *ellopta valaki.*

Persze fellármázták a háznépet, s értesítették az esetről a hatóságot, mely azonnal megindította a nyomozást.

Nem soká tartott, néhány nap múlva meg volt már a tettes.

Valami Cenk Gyuri béres legény látta, amint az öreg Vince József, mialatt a házaspár a másik szobában vacsoránál ült, belopódzott a szobájukba és egy tűzkaparóval feltörte a ládát, kilopva belőle a hozományt.

Meg volt tehát a tettes. S az öreg nem is tagadta a lopást. Csodálatos rezignációval mondta:

— Muszáj volt kedves fiaim, muszáj volt. Neköm nem vót pénzöm, a Miska mög szörnyen követelte a hozományt, hát úgy kértem kötsön a szomszédtól — egy napra! Nem akartam, hogy csuffá tögyék a lányomat, aztán mög köllött adni a pénzt. Mert én bölcsületben öszültem meg és amit kötsön kérök

mondom, inkompatibilisnek tartván egy leány kötényének birásával, egyszerűen elutalványozta birtokosnője címére . . . S ez volt a szerencsétlenségem, mert mint később hallám (mi-hozzánk falura ugyanis nincs még bevezetve a telefon-hirmondó), Nelli el volt határozva, hogy velem mindaddig egy szót sem vált, a mig csínyem corpus delictijét vissza nem adom, én pedig nem voltam azon ember, ki az ily gyengéd helyről jött obstrukciónak engedtem volna . . . Tehát a kettőnk közt fölmerült bizonyos elvi jelentőségű nézeteltérés szülte mérkőzésnek a karhatalom hihető gyorsan véget vetett . . . E technikai megoldás hogy nem volt igen inyemre, azt talán nem is kell mondanom . . . Azután nemsokára mindennap találkoztunk . . . Én baleki köteleltségeimhez mérten gyakran látogattam az előadásokat, de még gyakrabban a klubbokat, de leggyakoribb bámulója mégis az ő szép szemeinek voltam. Ebben eddig semmi különös nincs, de azután történt valami, a mi már bizony különösnek nevezhető . . . Egy délután volt . . . Mi egy társasággal a közeli egyik mulatóhelyre rándultunk, nem azért, hogy mulassunk, hanem, hogy elmondhassuk, miszerint mi is kint voltunk a »zöldben.«

Az öregek nemsokára elfáradván a gyalogolástól leültek sörözni. Nekünk is hasonlóképp kelle cselekednünk. A sörivás általánosságban elég jó szokás, de én úgy tapasztal-

azt mög is adom! Azért vöttem ki a pénzt a láda fiából!

Szegény öreg! Most ősz fejjel kerül majd birái elé, kik kétségtelenül ki mondják rá a »bünöst«, börtönre vetik, pedig az öreg Vince József nem tolvaj, nem rossz száudéku ember, csak — »becsületes«!

H i r e k.

Pécs, 1899. január 3.

Égi jelek.

Az 1899-ik esztendőben — a kalendárium szerint — három napfogyatkozás és két holdfogyatkozás lesz, ezek közül azonban mi csak a második holdfogyatkozást láthatjuk.

I. Részleges napfogyatkozás január 11-én; nálunk nem látható. Kezdeté este kilenc óra ötvenhárom perckor, vége 12-én reggel 1 óra huszonkét perckor. Látható a Nagy Oceán északi felén, Japánban, Ázsia északi partján és Észak-Amerika északnyugati részében.

II. Részleges napfogyatkozás június 8-án; nálunk nem látható. Kezdeté reggel öt óra negyvenegy perckor, vége délelőtt kilenc óra huszonhat perckor. Látható Európa északnyugati, Ázsia északi és Amerika legészakibb részében, Grönlanddal együtt.

III. Teljes holdfogyatkozás június 23-án; nálunk nem látható. Kezdeté délután egy óra harminckét perckor, vége délután öt óra három perckor. Látható a Nagy Oceánon, Ázsiában, az északi és nyugati határvonalak kivételével, Ausztráliában, az Indiai Oceánon és Afrika keleti tengerpartjain.

IV. Gyűrűalaku napfogyatkozás december 2. és 3. közt; nálunk nem látható. Kezdeté december 2-án éjjel tízenegy óra negyven perckor, vége december 3-án reggel négy óra tízenöt perckor. Látható Ausztrália déli csucsán, Vandiemensland és a déli Uj-Seeland területén, Dél-Amerika déli csucsán, főképen pedig a déli sarkvidékeken.

V. Részleges holdfogyatkozás december 17-én; nálunk is látható. Kezdeté éjféltután 1 óra negyvennégy perckor, vége reggel négy óra hét perckor. Látható Ázsiában, a keleti tengerpart kivételével, az Indiai Oceánon, Európában, Afrikában, az Atlanti Oceánon és Amerikában.

tam, hogy nem szerelmes embernek való . . . Sehogy sem akart lecsuszni a tisztelt árpalé. Eközben Nellire néztem. Láttam, hogy neki sem izlik. Hallatlan merészség szállt meg e pillanatban. Odafordultam urambátyámhoz, s kértem engedné meg, hogy egyet sétáljunk . . . El voltam készülve holmi ékes teremtetekre, s azért roppant elcsudálkoztam, midőn meg sem ütközve mondta:

— Elmehtetek öcsém, elmehtetek, hiszen még csak balek vagy!

Ah, vagy úgy! . . . No megállj csak bécsi, majd tormát reszelünk az orrod alá — kelt bennem a hősi elhatározás . . . Karomat nyujtam Nellinek, (melyet ő nem fogadott el) megindultunk a hegyek felé, szűk meredek ösvényen . . . Ha most nagyobb fantaziám lenne, mint a milyen nincs, azt kellene mondanom: susogó lombok, fejecskéjüket ingató mezei virágok között, hallgatva a madarak dalát s álmodva sziveinkben a boldogság álmát . . . Ámde nem születtem lángrészek, azért nem is láhattam többet, mint a kopár, kavicsos utat s az ut melletti kevésbé költői cserjéket, bokrokat . . . De pardon, hisz láttam én is valamit, valamit az álmok országából, őt a remek kis leányt, a mint ruganyos léptekkel haladt a nyaktörő uton . . . Elemében volt . . . Hátra-hátra-nézet s midőn így visszatekintett, annyi tűz, annyi dévajtság villogott szemében, hogy én

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Nelli.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Első találkozásunk alkalmával annyira megtetszett nekem az ő villogó, büszke szeme, ébenhaja és kedves arca, hogy elloptam a — kötényét . . . No igen, a kötényét, hisz az ember nem kezdheti mindjárt a szívével! . . . Aztán olyan szívet, mint a milyen az övé volt, éppen nem lehetett olyan könnyű szerrel ellopni . . . Azután egy csepp perfidia is közreműködött e csínyemben . . . Ugyanis közeledvén a mi hires, nevezetes bucsunk, szerettem volna, ha kijő érte, (mihez kedve is lett volna, mint később értesültem, de . . . de . . . nem jött) vagy, ha ki nem is jött volna, tudtam, hogy a meddig a kötényére gondol, szid engem s a mig szid, hát addig gondol is reám . . . Igen, gondol reám! . . . Ah, ez föllekesített . . . Ujdon-sült balek voltam, balek, aki nem azért balek, mintha baleknek kellene lennie, hanem azért, mert nem kell, hogy az legyen . . . Én tehát boldog voltam, hogy az a szép kis lány mérges reám, de ezen boldogságom sem sokáig tartott, mert valaki, egy fölsoőbbégem, inkompatibilisnek tartván férfiúi mivoltomat (melyre én — mellékesen mondva — igen büszke voltam),

Napirend 1899. január hó 4-én.

Naptár: szerda, január 4. — Róm. kath.: Titusz. — Prot.: Titusz. — Görög-kel.: (dec. 23.) Krétai 40 vértanu. — Zsidó: Tebeth 22. — Nap két 7 óra 50 perckor; nyugszik 4 óra 19 perckor. — Hold két éjfélkor; nyugszik 11 óra 5 perckor délelőtt.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: szeles, bősülyedés helyenként csapadék.

Színház: »Baba«, operett.

Zártkörű piknik a Nemzeti Kaszinóban.

— **(A vármegye múlt évi ügyforgalma.)** Az elmúlt 1898. évben a vármegyéhez 37772 ügydarab érkezett be, mely osztályok szerint a következőképen oszlik meg: alispáni 33101 drb; közigazgatási bizottsági 3766; kihágási 260; erdészeti 537; lótenyésztési 49; mezőgazdasági 43; központi választmányi 17. Hogy osztályonként a beérkezett ügydarabokból mennyi intéztetett el s mennyi maradt hátralékként a folyó évre, az a jelenleg munka alatt levő s a legközelebbi számonkérőszéki ülés elé terjesztendő részletes kimutatásból tűnik majd csak ki.

— **(A város gazdasági választmánya)** folyó hó 5 én (csütörtökön) délután 3 órakor a gazdasági tanácsos hivatalos helyiségében ülést tart.

— **(Pécsi villamossági részvénytársaság.)** A »Részvénytársaság villamos és közlekedési vállalatok részére«, mely társaság a mi épülő villamos vasutunknak is az engedményese, Pécsen »Pécsi villamossági részvénytársaság« cím alatt egy új részvénytársaságot alapított, melyre a pécsi villamos vasut építését is átruházta. A várossal a vasut építése iránt kötött szerződésben a »Részvénytársaság villamos és közlekedési vállalatok részére« cím alatt szerepelvén, a gazdasági választmány csütörtöki ülésében fogja a szerződést az új részvénytársaság nevére átírni.

— **(Az izr. hitközség tisztújító közgyűlése.)** A pécsi izraelita hitközség vasárnap délelőtt tíz órakor a hitközség helyiségében előljárási tisztújító közgyűlést tartott, melynek folyamán az előljárási a követ-

kezőképen alakult. Az előljárási elnöke Csepregyi Schapringer Gusztáv, alelnöke Nemes Vilmos dr. ügyvéd lett, kiket a közgyűlés egyhangulag választott meg. Az előljárási választmányi tagjaiul Deutsch Ádám, Engel Mihály, Dr. Fürst Győző, Glass Hermann, Hirschfeld Sámuel, Justus Miksa, Reinfeld Imre, Spitzer Lajos, Schwabach Zsigmond, Trencsiner Joachim, Weiler N. János és Wertheimer Jakab választották meg.

— **(Halál pálinkától.)** Ujév estéjén a Buza-téren a Gyimóthy-féle kereskedés sarkán egy teljesen eszméletlen állapotban fekvő részeg emberre találtak. Az illető *Ferencfi* József napszámos volt, a kit a rendőrség kocsira tételest és úgy vitetett be a kórházba. A közkórházi orvosok azonban csak a beállott halált konstatálhatták, mert az embert a kocsin a sok pálinkától tüdőszélhűdés érte s halálát okozta. Holttestét a hullaházba szállították s onnan temették el.

— **(Elgázolt ember.)** *Keresztes* Vince makár-utcai fuvaros másodmagával hajtott haza kocsiján tegnap este. A lovakat nagyban kergette, úgy, hogy mikor a kocsin egy ember át akart a kocsin elhaladni, nem bírta fékezni a száguldó állatokat, melyek az embert elgázolták. Az elgázolt embert *Szekulics* Antalnak hívják. Szerencsére csak csekélyebb sérüléseket szenvedett s most otthon ápolják.

— **(Vándor-könyvtárak.)** A Dunántúli közművelődési egyesület most tartott közgyűlésén külön szabályzatot dolgozott ki a gondjaira bízott vándorkönyvtár kezelésére s előre megszabta azt a körutakat, a melyeket a könyvtár a nemzeti kultúra terjesztésében tenni fog. E körut egyes állomáshelyei: Kaposvár, Igal, Tab, Lengyeltóti, Kéthely, Marcali, Iháros-Berény, Somogy-Szent-Miklós, Csurgó, Berzence, Vizvár, Nagy-Atád, Rinya-Szent-Király, Istvándi, Szigetvár, Hedrahely, Kadarkut, Kaposméről és Simonfa.

— **(Eljegyzések.)** *Korneth* Ferenc, b.-vaskuti néptanító, tegnap eljegyezte *Schmiedt*

Rózsikát, özv. Schmiedtné leányát Pécsen. — *Szimics* Ferenc, szegedi főreáliskolai tanár eljegyezte Pécsen *Christóf* Vandát, özv. *Christóf* Albinné, *Christóf* Albin dr. volt ezredorvos özvegyének leányát.

— **(A razziák haszna.)** A rendőrségi razziák feladata, hogy a várost megtisztítsák a hely és foglalkozás nélküli kétes ekzisztenciáktól, összefogdosván hetenként kétszer-háromszor a csavargókat. Hogy e razziáknak mily nagy a hasznuk, mutatja az a körülmény, hogy az ujév első estéjén tíz darab csavargó, a múlt héten pedig 35 darab került kézre. Az egész évben ezerhatszázhuszonkét csavargót tartóztattak le 1898-ban a razziák alkalmával. Ezekből illetőségi helyére kötött utlevéllel 461, kísérettel 41 egyén toloncoltatott el.

— **(Pécs idegenforgalma.)** A hivatalok évi statisztikái mind igen érdekesek; egy év munkásságát fejezik ki számokban, egy évnek munkájáról számolnak be. A legérdekesebb statisztika bizonyára az idegenek forgalmáról szóló, mert ez mutatja, hogy egy várost mennyire keresnek az idegenek s mennyire tud az érdekességet kelteni a külvilág előtt ipari, kereskedelmi és társadalmi élete révén, hogy az idegenek érdeklődjenek iránta. Pécsen az elmúlt 1898-ik esztendőben a szállodákban összesen *kilencezer utas* szállt meg, ami elég szép idegen forgalom.

— **(A bünjel.)** *Petkovits* Péter, bolgár kertész ma reggel egy cselédkönyvet vitt be a rendőrséghez és ott előadta a következőket: Ismerősei már napok óta hordták neki hírül, hogy egy *Keserü* Józsi nevű napszámos azt beszéli, hogy őt megöli és kirabolja. Bár *Petkovits* alig ismerte a nevezeti egyént, mégis megtett minden óvintézkedést, hogy fenyegetését be ne válthassa, annál is inkább, mert a bolgár kertésznek van egy kis megtakarított pénze, a melyért bizony a kétes ekzisztenciák akár meg is ölhetnék. De *Petkovits* első sorban jó házőrző ebeiben bízott, melyek éjszánkánkint dehogyan engednek valakit közel házá-

önkéntelenül azon hitben ringattam magam, hogy én volnék a világ legboldogabb embere.

Ó mint áldottam én ekkor a Teremtőt, hogy alkotott csuzos lábú bácsikat, reumás tagokkal megáldott néniket, s mindezek kiegészítőjeként friss, habzó sört!

Szóval tovább mentünk . . .

Mikor aztán felértünk a szirt csucsára s egymás mellett állva néztük a leáldozó nap bucsusugarait, melyek visszaverődő fénye skarlatkőpenyét terített az ég azur vállaira, egy önkénytelen mély érzéstől megkapatva, páthosszal fordultam a kisleányhoz.

— Nellike!

— Nos!

— Hát, hát . . . mit gondol . . . én magát . . .

— Talán indulhatnánk is lefelé.

— Nem azt akarom mondani. Én magát szeretem.

— Maga, engem?! Hahaha.

— Nos, talán? . . . Mondja, ugye neveltségnek talál? Ugy-e?

— Hát azt éppen nem mondhatnám — szólt ő elgondolkozva, — de az mégis furcsa, hogy maga nekem . . .

— Beszéljek a mamával? Maga is a Gyurkovics lányok mottóját gyakorolja?

— Dehogyan, dehogyan . . . Ne beszéljen maga senkivel, hanem — s ismét kacagni kezdett — mondja csak, hogyan tartana el engem? S aztán mily címen jelenjek meg a világban. Bal . . . Eh, most még korai arról beszélni.

— Pedig azon ugyan nincs mit nevetni . . . Én elveszem, csak maga akarja . . . Aztán címet is adhatok ha kell . . . Felveheti a címet: »magánzóné«, vagy legrosszabb esetben: »tisztelőbeli jogászné« . . .

— Hahaha, »tisztelőbeli jogászné«, . . . nagyszerű . . . Ön pompás fickó! . . . No nem bánom, a felesége leszek; de csak úgy, ha miniszter lesz . . .

— Meglesz, — mondám megszorítva puha kezét — leszek miniszter, csak azt mondja meg, melyik templomban akarja.

— Bravó, ez jó ripost volt, — kacagott az aranyos egész szívből . . .

Balek voltam, ki vehette tőlem rossz néven, hogyha én az ő kedvességét félreértve, hirtelen átöleltem, s aztán — hanem amit aztán ő tett velem, az már nem volt oly »klasszikus«, mint az én felhevülésem . . .

Igy a régi rendes mederbe jutván a fékevesztett érzelemfolyam, talán a lefolyt incidens hatása alatt, némán indultunk hazafelé a hegyről . . . Ott lent azután reánk estek az öregek . . .

Ezalatt besötétedett . . . Siettünk haza felé . . . Én mellette balagtam komoran, neheztelve, (még nekem állt feljebb) mialatt Nellike felém pislogatott hamis szemével . . . Így értünk haza . . .

II.

A következő nap a duzzogás napja volt. De kötelességem kijelenteni, hogy csak én duzzogtam, míg ő, mint egy pajkos kis manó mindeképp boszantott, ingerelt, ahol csak te-

hette . . . A bácsi nem tudta, mi a guta lett, a néni haragudott, mert nem igen ettem az ebédjéből, a háziasszony mérges volt, mert a tizórai gyümölcsöt mérgemben az udvarra hajtottam (megjegyzem cselekedetem oka abban rejlett, hogy a gyümölcs véletlenül rohadt volt) a cselég boszankodott, mert két krajcárért elküldtem a városba cigarettáért (nem azért, hogy boszantsam, hanem, mert nem volt több pénzem), a kutya lehorgasztotta fejét, s busult, hogy az orra nőtt belé (nem azért, mintha velem együttérezne, hanem mert nem adtam neki cukrot) a macska pedig ősi gyűlöletem e tárgya, futott előlem, hogy majd a nyaka törött ki . . .

Szóval általános felfordulás uralkodott a különben békés ház négy fala közt, s azon kívül . . .

Neki ültem a római jognak . . . Nem sokára az is a sarokba került, még pedig nem a leggyengédebb módon, mint azt később konstatáltam, midőn a béke első lehelletére levenkint kelle összeszednem . . .

A bácsi máriásolni hitt . . . Vesztettem . . . Igaz, hogy potyára ment a játék, de mégis vesztettem . . . s ez, ami eddig még mindig boszantott, most csodálatosan lehűtötte haragomat . . .

»Aki szerencsétlen a kártyában, szerencsés a szerelemben« — villant eszembe . . . Jól van, próbáljuk csak . . . Felkeltem s erre ők is felkeltek, azt hívnék, vissza akarok vonulni. Eközben én iparkodtam, hogy valamilyen fedett állásba kerüljek Nellivel, ami sike-

hoz. Ma reggel aztán, mikor a kertjében járt, egy cselédkönyvet talált ott, mely *Keserü József* névre szól. Azonnal sietett be vele a rendőrségre s ott mint bűnjelet mutatta fel azzal, hogy *Keserü József* az éjjel bizonyára végre akarta hajtani rablási szándékát, azonban a kutyák észrevették s megkergették. Azok elől menekülvén, veszthette el a kertben a zsebéből a cselédkönyvet, melyet a kiszemelt áldozat ma megtalált. A rendőrség a feljelentés alapján megindította a vizsgálatot *Keserü József* ellen, hogy megállapítsa, miért járt a lopásért már különben is büntetett ember a bosnyák kertjében, a hol cselédkönyvét elvesztette s ez mint bűnjel, egy meghiusult rablási kísérlet elárulója lett most.

— **(Ujévi üdvözlések megváltása.)** A város szegényalapja javára ujévi üdvözlés megváltása címén újabban *Labrentz Gusztáv* 2 forintot adományozott.

— **(Tűzoltók bálja.)** A pécsi önkéntes tűzoltóságnak szombaton a Scholz-féle sörházban tartandó táncmultságára nagyban folynak az előkészületek. A rendezőség, élén *Oberhammer Antal* rendőrkapitány, tűzoltóparancsnokkal, mindent elkövet, hogy a bál régi hírnevéhez méltóan sikerüljön s már eddig is igen nagy a közönség érdeklődése a bál iránt, melyre szombaton este bizonyára nagy közönséggel telnek meg a sörház összes helyiségei.

— **(Szilveszter-estélyek Szigetvárott.)** A szigetvári olvasó-egylet december hó 31-én rendezett Szilveszter-estélye a már megszokott fényvel és pompával sikerült. A rendkívüli nagyszámú közönség már 8 órakor teljes számban várakozva foglalták el helyeiket. A műsor kezdetét vette *Wálde Dezső* felolvasásával, ki általános tetszést aratott. 2. szám volt *Wlasics Irma* és *Herceg Mariska* kisasszonyok »Népdal-csárdások« Alagi Gézáttól előadva. Az előadók brilláns játékkal valóssággal lázba hozták a közönséget; szünni nem akaró tapsvihar után közkivánatra »Rákócy« indulóból játszották el az első részt hasonló sikerrel. Ezután következett *Wiedermann Berta* k. a. 2. énekszám, u. m. »Siófokra« megy a hajó, melylyel remek coloratur hangjával valóssággal extázisba hozta az egész közönséget. Utána énekelte »Lehullott a rezgő nyárfa

rült is . . . ép egy gyökeres aposztrófára készültem, midőn megelőzött . . .

Némi borongó bú, mélaság rezgett hangjában, midőn mondá :

— Tudja-e, hogy holnap örökre elutazom?

Ez menykőcsapás volt, még pedig a legborzasztóbbjaiból . . . Elsápadtam . . . A következő pillanatban azonban elszántan rebegém :

— Akkor föbe lövöm magam.

— El ne feledje — intett bájos mosolylyal — miszerint én megvárom, hogy . . .

— Hogy miniszter legyek ?

— Minden bizonynyal! —

— Bácsi kérek kártyát! — kiáltám kétségbeesetten vágva magam az asztalhoz . . . Nyertem . . . Több nem kellett . . . Rohantam szobámba . . .

* * *

Másnap későn ébredtem fel . . . Átadták Nelli bucsuüdvözlését . . . Ő már elment a reggeli vonattal . . . Tehát mégis elment! Itthagytam, hogy miniszter legyek!

Rettenetes boszút esküdtem ellene . . . Megfogadtam, hogy sohase fogok reá gondolni, hogy gyökeresen kitépem e kebelből, de hogy mily mértékben tartám meg fogadásomat, ítéljék meg, kik a jelen történetet olvasva unják magukat, önök szép olvasónim!

Tiborecz Ágost.

levele című népdalt, a melyhez a kíséretet az I. énekszámánál is a primet cimbalmon *Wlasics Irma* k. a. játszotta, *Kozáry Ede* pedig hegedűn kísérte. S a tapsból nekik is nagy rész jutott. Az estély fénypontját »Virágfakadás« című darabbal (*Muray Károiytól*) érték el, a főérdem *Bárvaárt Gyula* rendezőt illeti, a ki a darab sikere érdekében fáradságot nem ismerő buzgalommal működött. Rendkívül sikerült alakítást nyújtott *Záborszky Lajos* a vén bácsi szerepében, a ki a papucs-kormány alatt nyögő férjet oly sikerrel játszotta meg, hogy a közönséget több ízben hangos nevetésre fakasztotta. Legsikerültebb jelenet *Duray Ilus* k. a. és *Bárvaárt Gyula* együttes jelenése volt, a midőn is *Duray Ilus* k. a. oly elragadó hévvel és páratlan természetességgel adta szerepét, a mely műkedvelők közt valóban ritkaság számba megy. Jól adták szerepüket *Braunstein Ilonka* k. a., ki valóssággal kabinet-alakítást nyújtott, valamint *Bence Ilonka* k. a., a ki kedves szobacicut ábrázolt, *Dömös Gyula*, a ki fiatal éve dacára nehéz szerepét játszi könnyedséggel oldotta meg. A műkedvelőket nyílt színen a hálás publikum megtapsolta. Ezután következett a tánc, mely reggeli 1/2, 7 óráig tartott. Az első négyest 80 pár táncolta. Jelen voltak: Asszonyok: *Hegyessy Jánosné*, *Vargha Sándorné*, *Szabó Sándorné*, *Nagy Ernőné*, *Herceg Józsefné*, *Hönig Gyuláné*, *Braunstein Józsefné*, *Horváth Györgyné*, *Könyü Józsefné*, *Bretter Ferencné*, *Olasz Béláné*, özv. *Müller Károlyné*, *Nicsovits Vazulné*, *Thanhoffer Róza*, *Steyer Istvánné*, *Kopetzky Antalné*, *Babócsai Andrásné*, *Csendes Gézánné*, *Pálffy Dénesné*, *Szalay Józsefné*, özv. *Mattancsovits Mihályné*, *Folli Bernátné*, *Baumgartner Adolfné*, *Oscsodál Jánosné*, *Walde Lajosné*, *Kriszt Béláné*, *Fenyőssy Ödönné*, *Balogh Emmá*, *Batta Béláné*, *Vásárhelyiné*, *Farkas Györgyné*, *Bözenbach Lajosné*, *Bence Antalné*, *Tarcsafalvy Lajosné*, özv. *Dömös Dánielné*, özv. *Cápek Antalné*, *Steyer Jánosné*, *Oscsodál Lipótné*, *Mandevilléné*, *Szűcs Józsefné*, *Molnár Béláné*, *Kenesey Istvánné*, özv. *Wiedermanné*, özv. *Známenák Lajosné*, *Salamon Hermina*. Leányok: *Salamon nővérek*, *Héregi nővérek*, *Szabó Elvira*, *Herceg Mariska* és *Janka*, *Müller Gizella*, *Strinovits Laura*, *Kám Mariska*, *Wlasics Irma*, *Teodorovits Etta*, *Walde Valéria*, *Farkas nővérek*, *Vargha nővérek*, *Duray nővérek*, *Bence nővérek*, *Kosztánkó nővérek*, *Babocsay Mariska*, *Nicsovits nővérek*, *Puskás Ella*, *Wiedermann Berta*, *Fenyőssy Ilona*, *Hegyessy Aranka*, *Cápek Ilon*, *Farkas nővérek*, *Kollár Irma*, *Deutsch nővérek* (Szt.-Lőrinc), *Folly nővérek*, *Bözenbach Etel*. A szombatosok asztaltársasága Szigetvárott december hó 31-én (szombaton) rendezte igen sikerült Szilveszter-estélyét. A díszesen dekorált terem zsufolásig megtelt a szombatosok igaz hűveivel és folytak az érdekes meglepetések, derült és sikerült újévi üdvözlések, úgy, hogy a minden ízében sikerült és kedélyes multság reggel ért csak véget. — Nagyban hozzájárult a jó kedvhez *Füredi pécsi zenekara*, ki igazán kitett magáért ez alkalommal.

— **(Egy kis csillagászat.)** Január hóban a nap 1 óra 3 perccel nő, mert míg újév napján 7 óra 51 perckor kelt fel s 4 óra 10 perckor nyugodott le, tehát a nap hossza 8 óra 25 perc volt, — addig január 31-én 7 óra 30 perckor kel és 5 óra 58 perckor nyugszik le, tehát a nap hossza ekkor már 9 óra 28 perc lesz. A nap folyó hó 20-án 6 óra 48 perckor reggel a vizöntő jegyébe lép. A holdnak utolsó negyede csütörtökön 4 óra 38 perckor reggel lesz; újhold 12-én, éjféltután 6 perckor, ugyanekkor részletes napfogyatkozás is lesz. Hold első negyede 18-án 5 óra 33 perckor délután, holdtölte 26-án este 8 óra 50 perckor lesz.

— **(Vigyázatlan suhanc.)** *Putternek László*, árpádi lakosnak az istállója a

napokban kigyuladt és le is égett. A kár mintegy háromszáz forintot tesz ki. Mint a vizsgálat megállapította, a tüzet *Brunner Béla* nevű fiatal suhancgyerek okozta, a ki a padláson égő pipával járt. A pipából kihullott parázs gyújtotta fel a padláson levő szalmát s így támadt a tűz, melynek okozásáért a bíróság most *Brunner Bélát* fogja kérdőre vonni.

— **(Ellopott szőlővesszők.)** *Rovalcsék Lajos*, villányi lakosnak, a szőlőjéből vagy harminc forint értékű szőlővesszőt elloptak. A káros feljelentésére megindított nyomozás során kiderült, hogy a lopást *Kornfeind Miklós*, villányi napszámos lopta el, kinél a lopott szőlővesszőket meg is találták. A tolvajt eljelentették a bíróságnak.

— **(A tifusz.)** A tifusz-járvány még mindig szedi áldozatait, anélkül, hogy a megbetegedések száma csökkenne. Mult év december 31-ike óta ismét tizennégy tifuszbeteg szállítottak a közkórházba, kik a kórházban ápolat tifuszbetegnek számát hatvanra emelték. A kórházba szállítottak:

Friss János,
Bese Mari,
Bese Anna,
Dózler József,
Gerner József,
Tóth Éva,
Bodor Ilona,
Feldmann Lujza,
Bodó Lajos,
Maticsics Gyula,
Nagy József,
Nagné, szül. Stefanovits Julia,
Sárits Teréz,
Gerner Teréz.

A kórházban ápolat tifuszbetegek között két halálozás is fordult elő. Az egyik áldozat *Holzhauer Teréz*, kit mult év december 22-én szállítottak be s 31-én elhalt. A második áldozat *Gerner József*, ki Szilveszter napján került a kórházba s néhány órai szenvedés után meghalt.

— **(Lopás részletekben.)** *Varga Ferenc* mohácsi lakos padlásáról szemlátomást fogyott az ott levő kukorica garmada. A tulajdonos, mikor már látta, hogy a padlásról valaki rendszeresen lopkodja a kukoricát, feljelentette a dolgot és a nyomozás során csakhamar rátaláltak a tettesre. Az pedig senki más nem volt, mint *Füredi Sándor* a károsnak volt cselédje, a ki esténként fellopózott a padlásra s egy-egy zsákkal elemelt a kukoricából. A beismerésben levő tolvajt feljelentették a bíróságnak.

— **(Leégett ház.)** *Gyűdön leégett Balogh István* háza. A kár meghaladja a kétszáz forintot. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják.

— **(A vaiszlói tűzoltók)** a vaiszlói nagyvendéglő termében folyó hó 14-én (szombaton) tűzoltó-bált rendeznek. Belépti díj: személyenkint 1 korona.

— **(A boszu.)** *Bükös István*, mohácsi lakos a házának kapuját egy este, mikor hazatért, fejsszével összevagdósva találta. Feljelentése folytán megindították a nyomozást és kitünt, hogy a kaput ifju *Kálmán István* egy fejsszével vagdosta össze, hogy boszút álljon *Bükösön*, a kire már rég idő óta haragudott. A furcsa boszuért most a bíróság végez majd vele.

— (**A milliomos jegyese.**) Goles new-yorki milliomos 1897-ben megismerkedett Burnel Blanche kisasszonnyal Bostonból és rávette, hogy anyjával együtt New Yorkba költözködjék. Augusztusban a milliomos jegyet váltott Burnel kisasszonnyal és ezt a lapokban is közétette. Kevéssel ezután a milliomos faképnél hagyta jegyését, aki most a New-Yorkba költözés és az esküvői előkészületek nagy kiadásai fejében kárpótlásul és meghasadt szive begyógyítására 50,000 dollárt követel. A milliomos nem tagadja, hogy Burnell kisasszonyt eljegyezte, de azt állítja, hogy kénytelen volt a viszonyt fölbontani, mert a kisasszonyról még abból az időből, amikor Bostonban lakott, nagyon pikáns történeteket hallott, melyek valódiságát tanukkal igazolhatja. Az érdekes perben úgy ítélte a new-yorki bíróság, hogy ha Burnell kisasszony követelésétől el nem áll, ki kell hallgatni Coles tanuit, a new-yorki közönség pedig csak ezt várja, mer akkor a per folytatása a legdivatosabb regényeknél is pikánsabbnak ígérkezik.

— (**Meglopott szolgálégény.**) Bachsmiedt János szolgálégény lakásába tegnap ellátogatott egyik ismerőse, Hirt János és mivel Bachschmiedt nem volt otthon, fogta magát, felemelte és elvitte a kofferjét, melyben a ruhái és zsebórája, összesen huszónöt forint értékben voltak. A káros az esetet bejelentette a rendőrségnél s most keresik a megszökött tolvajt, a ki 29 éves, a somogy-megyei Lantos községben született és gödrei illetőségű.

— (**Meglékelte koponyák.**) Néhány meglékelte koponyával szaporodott a korcsmai verekedések száma a napokban Szent-Lőrincen. Vajas Imre ottani legény — kinek már

nem egyszer meggyült a baja a bírósággal verekedés miatt — mulatott a falu korcsmajában. A mulatság méltó és elmaradhatlan befejezéseként összeveszett cimboráival s verekedés közben kettőnek, Nagy József és Kulika Pálnak bevverte a koponyáját. A sérültek orvosi látelést vétettek föl és panaszt emeltek Vajas ellen a bíróságnál.

— (**Veszedelemes játék.**) Veszélyes és könnyen végzetessé válható játékot űztek a napokban Peterden Somlói Ignác és egynehány barátja. Olyképp töltötték az időt, hogy egyik barátjukat, Fekete Imrét a kerítéshez állították, a többiek pedig hegyes bicskákat dobáltak felé, úgy, hogy a kés a test mellett a deszkákba furódjék. Egyideig minden baj nélkül ment a játék, míg Somlói Ignácra került a sor, ki oly szerencsétlenül találta eldobni kését, hogy az Fekete Imrének a jobb keze fejét átszúrta. A vigyázatlan legényt és társait feljelentették a bíróságnál.

— (**A „Pécsi kereskedelmi alkalmazottak“ betegsegélyző pénztára**) január 8-án (vasárnap) délután 2 órakor a »Pécsi kereskedelmi ifjuság kaszinója« helyiségében rendes évi közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Az igazgatóság jelentése. 2. Az 1898. évi zárszámadás, vagyonszámvetés és statisztikai kimutatások előterjesztése. 3. A felügyelő bizottság jelentése s ennek alapján az igazgatóság részére a felmentvény megadása iránti határozat. 4. Igazgatósági tagok választása (36 rendes, 8 póttag.) 5. Felügyelő bizottsági tagok választása (céglőnökök közül 3

rendes, 1 póttag, biztosítására kötelezettek közül 3 rendes, 1 póttag.) 6. Választott bírósági tagok választása (6 rendes, 4 póttag.) 7. Indítványok.

— (**Panasz a szesz és cukorforgasztás bejelentése miatt.**) A pécsi pénzügyigazgatóság adóhivatalonként január 3-ig bezárólag rendelte el az új törvény értelmében a szesz és cukorforgasztás bejelentését. Újév napja amugy is vasárnapra esvén, a bejelentésre csak két nap maradt, de ez is kevés volt, mert előbb nem irhatták össze a kereskedők szesz és cukormennyiségüket, míg a városi fogyasztási közegek is össze nem irták azt. Így hát nagyon sokan csak tegnap délután állíthatták össze a bejelentést és ma vitték el a bejelentési ivateket az adóhivatalba, hol ugy Pécsről, mint a kerületből egész nap 300—400 ember szorongott. És egyetlen tisztviselő volt a bejelentési ivatek átvételével megbízva, a ki elé mikor órák hosszan való várakozás után a bejelentő oda jutott, a jól ki nem töltött bejelentési ivateket sorban visszadobálta nekik. A bejelentési iv — mint minden financiai blanketta — olyan zavartan van egybeállítva, hogy a bejelentő nem tudja megérteni. És kelőleg senki sem oktatta ki a bejelentőket az iv kitöltésére s így történt, hogy egész napi várakozás után sok bejelentőnek 10—20 ivet visszadobtak, mert nem jól töltötte ki. Sokan például a likört is beirták a szesz-rovatba, pedig az 50 literen alul nem esik bejelentés alá. Mások a szesz-rovat melletti rum-rovatba irták a rumot, holott azt külön nem kell megnevezni, hanem a szesz-rovatba írni stb. Mindezek lényeges okok a panaszra a bejelentési eljárás ellen s a kereskedők lapunk utján kérik a pénzügyigazgatót, hogy máskor kegyeskedjék a bejelentésre valamivel hosszabb határidőt szabni; a bejelentési ivatek kitöltését

kedő megérkezett-e már és midőn Raffles tagadólag válaszolt, helyet foglaltak az asztal mellett, dobányoztak, ittak és eközben elbeszélgették Billel leütésének történetét, a ki egy modern hadi jelentés jellege szerint nagy fantasiával, ellenfelének lehető becsmérlésével iparkodott ezt tőle telhetőleg megtenni.

— Észrevétlenül támadt meg, fejezte be Bill. Hanem ezt nem fogom neki elfeledni, Istenemre, nem feledem el a kutyának. Csak találkozom vele még egyszer, minden csontját összetöröm.

Mielőtt még valamelyik halász véleményét nyilváníthatta volna e fecsegésre vonatkozólag, Maggy közel ment Billhez.

— Azt nem fogod megtenni, Bill, mondta megvetőleg.

— És miért nem? tortyant fel az, mi? miért nem?

— Mert nem mered.

— Nesze neked, nevetett Pike. A te hiteled lesülyedt. Inkább fogd be a szádat és láss utána, hogy mielőbb kiheverd a kapott sebet.

Bill a dühtől fogait csikorgatta. Annak tudata, hogy leveretése folytán Maggy előtt is megsemmisült s hogy az a gyávaság vádjával illette, haragját a végsőig fokozta és megsokszorozta boszuszomját.

— Várjatok csak, majd megkapja ő is a magáét, válaszolt, mialatt anélkül is ellenszenves arcát nevetés torzította el. És higyjétek el, hogy nem fogtok többé föllöttem gúnyolódni.

— Csend egy pillanatra, szólt Raffles e percben, mintha evezőcsapásokat hallanék.

Mindnyájan az ablakhoz léptek. A most beálló csend-

— mint fogcsikorgatva bevallotta — nem tehetett, mert megbénult jobb karjának ereje nem volt elég a hatalmas Bill megtámadására.

Most az e fölötti káröröm különös gyönyörűség et szerzett neki, melyet időnként még fokozott gúnyos megjegyzések által. Maggy járt le és fel, gondoskodott a vacsoráról és úgy tett, mintha az egész dolog nem is érdekelné; valójában azonban gondolatai egyedül és kizárólag a délelőtti eseményeivel és annak hőisével foglalkoztak.

Valahányszor megkísérelte gondolatait valami másra irányítani, mindig visszatértek azok a nyulánk hadnagyhöz, a ki bátorságát, hidegvérűségét és óriási erejét oly fényesen bebizonyította. Mint minden nő, ha szívügyekről van szó, közönyös és hideg azok iránt, a kik előbb legjobb barátaik voltak, úgy a jelen esetben Maggy sem érzett semmi szánalmat az affair szerencsétlen áldozata iránt. Mi volt a nyers és ostoba Bill, Frankkal összehasonlítva, ki minden tulajdonnal birt, melyek egy természetes és fogékony szívű leányt lebilincselhetnek. Mi neki az a másik?

De mi neki Frank, a kit ma látott először s ki mint a jelzőcsapat hivatalnok a tyjának, rokonainak és barátainak természetes ellensége volt? Hanem miért ellensége azoknak? Ez a kérdés, mely különben nem csinált neki különös fejfájást, most teljes élességében merült fel agyában.

Vajon az üzlet, melyet a halászok Nagsheadon folytatnak, meg nem engedett volna? És ha nem, miért folyt az oly csendben és az éj homályában? És végül, mi jogtalanság van abban, ha a partlakók a halászon kívül, a mi keveset jövedelmezett, még iparkodnak pénz-

rendeletileg ismertetni s a bejelentések átvételére több tisztviselőt kirendelni, hogy a bejelentők ne legyenek kénytelenek egész napjukat hiába eltölteni a bejelentéssel.

— **(Kanonok és címzetes püspökjelöltek.)** A pécsi székeskáptalanban üresedésben levő kanonoki stalbumot a legújabb hír szerint *Wurster József dr.*, püspöki irodaigazgató fogja elnyerni. *Szeredy József dr.* és *Szeifric István* apátkanonokok címzetes püspökké fognak kineveztetni.

Farsangi naptár.

Január 4. Zártkörű piknik a Nemzeti Kaszinóban.

Január 5. Pécsi Tornaegyesület estélye a Vigadóban.

Január 7. Pécsi önkéntes tűzoltó-egylet bálja a Scholtz-sörházban.

Január 8. Pécsi műkedvelő egyesület estélye a Vigadóban.

Január 14. Jogász-táncestély a Nemzeti Kaszinóban. — Zsolnay-gyári tűzoltók bálja a Scholtz-sörházban. — A völgyeségi jótékony egylet bálja Bonyhádon az Arany oroszlánban. — Tűzoltó-bál Vaiszlón.

Január 19. Hercenberger József tánciskolai bálja a Vigadóban.

Január 21. Kádársegédek szakegyletének bálja a Scholtz-sörházban, — Hercenberger József »Levente« táncestélye a Vigadóban.

Február 1. Hivatalsszolgák bálja a Scholtz-sörházban.

Február 4. Athletikai Club táncestélye a Nemzeti Kaszinóban. — Vasuti műhelymunkások bálja a Vigadóban. Veterán bál a Scholtz-sörházban.

Február 5. Cipész-, timár- és borkészítő munkások bálja gyár-utca 7. szám alatt.

Február 9. Hercenberger nagy polgári bálja a Vigadóban.

Művészet, irodalom.

Himfy dalai.

Vigjáték 3 felvonásban, egy előjátékkal.

Irta; Bercik Árpád.

(Premier.)

Vége egy magyar vigjáték! Alakjai nem mozognak a »modern igényeknek« megfelelőleg, nincs bennünk az irodalmat legújabbán domináló francia érzékesiklandó pikantériából semmi, s a mi komikum van benne, az egészséges, kacagtató humor s nem az a cselekmények gyors egymásutánja, és a képtelennel képtelenebb helyzetek erőszakos megalkotásának eredménye.

Szép ez a vigjáték, gyönyörű a maga erkölcsnemesítő ideális tisztaságában, melynek alakjai szüzi ajkakkal, szivnemességgel beszélnek a szerelemről, s szeretnek szívével lelkükkel, áldozatkészen.

Bercik Árpádnak a magyar irodalom nagy hálával tartozik e vigjátékért, melyben nemcsak, hogy bemutatja nekünk irodalomtörténetünk egy kimagasló alakjának gyöngéd szerelmi történetét, hanem egyben felküzdi magát azon emberek közé, kik nemes feladatul tüzték ki a színműirodalom terén, az idealizmus zászlója alatt küzdeni, mi ma már óriási fáradtsággal jár, mert újra meg kell törni a jeget, a közönség fagyos közönyét, mert az ideális irány ma már új irányt jelent az irodalom terén, melyet kiszorított onnan a

világhódító francia aera, s befészkelve magát a közönség szívébe, trágár pikantériájával, finom de erőszakolt humorával, s undorító, a társadalom posványában két marokkal duskálkodó realizmusával, tetszést keltett, megszokottá vált s uralja a helyzetet.

»Himfy dalainak« meséjét annak idején mi is közöltük lapunkban, s így nem marad más teendőnk, mint beszámolni a tegnapi előadásról.

Közepes számu közönség előtt került színre tegnap este Bercik Árpád legújabb vigjátéka: »Himfy dalai.«

Feltűnően észrevehető volt a közönség körében a csalódottság, már midőn a függöny tellebbent, s szinte érdeklődés nélkül nézték végig az előjátékot, mely hidegen hagyta a publikumot. Vigjátékot óhajtott látni, s helyenként erős drámai körvonalokkal megrajzolt színművet kapott.

Hát vigjáték az olyan, melyben a szereplők nincsenek képtelen bohócoknak öltöztetve, melyekben nincs demi monde és rué?

Az első felvonásnál azonban engedett már a fagyosság, az érdeklődés mindvégig megmaradt s midőn a függöny legördült, óriási tapsvihár zúgott fel a nézők sorából, mely nemcsak a szereplők játékának jutalmazása volt, hanem Bercik Árpád újabb sikerét is jelezte s bebizonyította, hogy talán lehet még ma is idealizmussal tetszést kelteni. Olyan a közönség, mint a megtévelyedett gyermek, mely örömet visszatér a jó utra — csak nyujtsanak rá elegendő alkalmat.

A szereplők általában jók voltak.

Szép sikert aratott tegnap *Bihari Ákos* Kisfaludy Sándor szerepében, ki nemcsak, hogy megjátszotta szerepét, hanem szép tehetségének minden tudásával a legkisebb részletéig kidolgozta azt.

szerezni hajórakományok kiszállítása által? Csodálkozott, hogy ezekre már előbb nem gondolt; most folyton nyugtalanították azok, anélkül, hogy megoldhatta volna az azokban rejlő ellenmondásokat. Ne kérdezze meg Frankot, ha az holnap visszajön? Bizott benne, hogy meg fogja mondani az igazat; viselkedése oly nyílt, férfias és barátságos s nem tudja miért dobog úgy a szíve, ha arcát maga elé idézte és szeméit, melyek oly mélyen tekintettek az övéibe abban a rövid pillanatban, mielőtt a küzdelem Billel megkezdődött.

Ez a bizalom egy idegen egyén iránt teljesen nőies volt, ez nem kívánt igazolást az ész és meggondolás által. Elég az, hogy meg volt és Maggy minden vonakodás nélkül adta át magát ez új, hatalmas érzésnek. És vajon öreg, gyöngé elméjű nagyanyja is nem épen úgy vonzódott rögtön az ifjú emberhez, annyira, hogy csaknem elveszett fiának tartotta? Ő bizonyára nem lehet rossz ember, bizonyára nem. Sokkal könnyebben határozta el magát arra a föltevésre, hogy az igazságtalanság azokat terheli, a kik atyjával érintkeznek, a kiknek becsületességében pedig mindedig sohasem kételkedett. Nehányan ugyan ezek közül sohasem voltak rokonszenvesek előtte, mindeközlött Twysten rókaarcával, Mulligan, Pike és természetesen Bill sem.

Igy kalandoztak mindenféle gondolatai s még szerencséje volt, hogy atyja nem intézett kérdést hozzá, mert még válaszolni sem tudott volna arra.

Bill hangosan felkiáltott s egy szitkot mormogott fogai között.

— Az ördögbe, Gritty anyó, kiáltott, hagyj fel már varjukrákogásoddal, az embernek a feje széthasad tőle.

— Mindenesetre, ha valakinek olyan érzékeny feje van, mint neked fiacskám, jegyezte meg Raffles csipősen, mialatt Gritty zavartalanul tolytatta az éneklést. Ugy hiszem ez nem volt mindig úgy. Elküldted fejedet a malomba? akarsz rajta egy keveset kalapáltatni, mert olyan görbére dagadt, hogy homlokod sincsen már.

— Hallgass! csikorgatta fogát Bill. Még dühöngővé teszel örült viceiddel. Hagyj fel velük John, azt tanácsolom, mert még arra elég tiszta a fejem, hogy elmeséljek egyes dolgokat, melyeket sokan szívesen elhallgatnának.

— Ugy? Kinek akarod te azokat elmesélni, mi? Valamelyik barátodnak, a hadnagynak? kérdezte Raffles, kissé elsápadva.

— Ki tudja! Annak barátsága végül is többet ér, mint a tied, a melyről ma meggyőződhettem. Csak óvakodjál, nehogy szélsőségekre ingerelj. — Bemártotta a kendőt a vízbe és újra fejére tette.

— Úgy, úgy, mondta Raffles és hosszú pauza állott be, a mely alatt nem hallatszott más, mint Grittynek egyhangu mormogása és kötőtűinek csörgése, mig végre Maggy jelentette, hogy készen van a vacsora, mire mindnyájan hallgatva telepedtek le az asztal mellé.

Az egyszerű vacsora befejezte után Raffles rágyújtott pipájára, töltött magának egy pohár rumot és ismét székébe ült az ablak közelében.

— Twysten még mindig nem jön, kezdte, pedig ma reggel határozottan megígérte nekem. Pike és Smith sincsenek még itt.

— Majd jönnek, dörmögött Bill, van még elég idő rá. Csakugyan meg is érkeztek rögtön az utóbb említettek. Első kérdésük az volt, hogy vajjon a keres-

Nem csekélyebb sikert ért el P. Kovács Mariska, kiről bátran állíthatjuk, hogy szerep körében rohamosan halad. Szegedy Rozája megkapó alakítás volt. Annyi közvetlenséggel interpretálta a büszke, szerelmes, szende, romantikus, de örökké hű leányt, hogy méltán megérdemelte azt a zajos tapsot, melylyel a közönség nyílt színen is kitüntette.

Legnagyobb sajnálatunkra a tegnapi estről szóló referadánkban színpadunk nagy tehetségű drámai művésznőjét, Angyal Ilkát csak harmadik helyen említhetjük. De ennek nem a művésznő az oka, hanem a szereposztás. Rosty Jolán szerepe sokkal könnyedebb, semhogy azt Angyal Ilka az ő drámai tudásával kidolgozhatná. Egyénisége, mely csak nagy drámai tehetséget igénylő szerepekben juthat érvényre, tegnap elveszett.

Kitűnő Rosty Antal volt *Peterdy. Balla* Kálmán mint Bezeredy remekül játszotta meg szerepét, különösen, ha tekintetbe vesszük, hogy a tegnapi estén a rendezés nem csekély gondjai is az ő vállára neheztek.

Delli Lajos kedves Kisfaludy Károly volt. Ritkán használják ezt a kitélt »kedves« lérfi szereplőknél, de ez a Kisfaludy Károly olyan édesen tiszta lelkű, a szép és jóért lelkesedő ifju, kit csak a kedves jelzővel lehet apostrofálni. S eme szerep mindamellott nem csekély munkát követelő igényeinek Delli Lajos teljesen megfelelt.

Özv. Biró Józsefnét Somogyi Károlyné játszotta a tőle megszokott routinnal.

H. Körösy Juci (Bay Annuska) Bognár János (Fehér György pap) eléggé jók voltak. Jó alakítás volt Erdélyi Miklós Szalóky Péterje is.

A rendezés ellen nem merült fel kifogás, a színházi borbélynak azonban nem ártana egy kis dorgatorium, mert azokkal a frizurákkal, melyeket a hölgy szereplőknek csinált s melyek állítólag »korszerűek« voltak, tökéletesen tönkre tette a közönség illuzióját. Tény, hogy abban a korban hullámos, lebogó, rövid haját viseltek az asszonyok, azonban nem olyan kétségbeejtően felsütött tincseket, melyek önkénytelenül is a Tarnopolból bevándorolt ortodoxok tincseire emlékeztetnek! (K—r.)

Törvénykezés.

§ A kir. törvényszék tanácsainak beosztása. A pécsi kir. törvényszék tanácsai az 1899. évre következőleg alakultak meg:

I. Polgári felebbezési tanács. Szóbeli tárgyalások: hétfőn, szerdán, csütörtökön. Nyilvános előadás: kedden. Tanácselnök: Saághy Vince kir. törvényszéki bíró. Állandó elnök helyettes: Dr. Dobi Imre kir. tszéki. bíró. Rendes bírói tagok: Dr. Dobi Imre, Geiger Dezső, Farkas Sándor kir. törvényszéki bírák. Helyettes bírói tagok: Dr. Porges Miksa, Jobst Béla és Peitler Imre kir. tszéki bírák.

II. Polgári tanács. Ülések: kedden és pénteken. Tanácselnök: Sável Kálmán kir. törvényszéki elnök. Elnök helyettesek: Bogyay Pongrác, Dr. Simon József, Dr. Porges Miksa, Előadók: Bogyay Pongrác, Dr. Porges Miksa, Jobst Béla, Peitler Imre, Vodicska Ferenc.

III. Váltó és kereskedelmi tanács. Ülések: kedden és pénteken. Tanácselnök: Sável Kálmán kir. törvényszéki elnök. Elnökhelyettesek: Bogyay Pongrác és Dr. Porges Miksa. Előadó: Dr. Simon József.

Szavazók: a sorrend szerinti kereskedelmi ülnökök: Január, május, szeptember hónapokban. Kindl József. Február, június, október hónapokban Szalóky Antal kir. keresk. tanácsos. Március, július, november hónapokban Ullman Károly kir. keresk. tanácsos. Ápril, augusztus, december hónapokban Krausz Mór.

IV. Büntető tanács. Végtárgyalások: hétfőn, szerdán és pénteken. Felebbezett ügyek előadása: szombaton. Tanácselnök: Sável Kál-

mán kir. törvényszéki elnök. Előadók: Koszér János, Finkey Pál, Szavazók: Dr. Dobi Imre,

V. Sajtóügyi tanács. Tanácselnök: Sável Kálmán kir. törvényszéki elnök. Előadók: Koszér János, Finkey Pál, Szavazók: Dr. Dobi Imre, Göbel Gyula.

VI. Fegyelmi tanács. Tanácselnök: Sável Kálmán kir. törvényszéki elnök. Rendes tagok: Dr. Simon József, Finkey Pál. Póttagok: Koszár János, Saághy Vince.

VII. Közjegyzői fegyelmi tanács. Tanácselnök: Sável Kálmán kir. törvényszéki elnök. Rendes tagok: Bogyay Pongrác, Peitler Imre. Póttagok: Koszér János, Dr. Dobi Imre. Szavazók: Laubheimer Oszkár, Ursziny Pál, Visy Lajos, Baranyai Béla kir. közjegyző.

A telekkönyvi osztályhoz beosztva: Bogyay Pongrác és Göbel Gyula.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 3-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)

A folyosókon a párbajról visszatérő Horánszkyt és Bánffy-t a saját pártjaik élénken megéljenzették. Az ülésteremben Bánffy multkori el nem mondott beszédjének a naplóba való becsempészése miatt indított jegyzőkönyvi vitával kezdődött az ülés. Sima Ferenc indítványozta, hogy jelentse ki a Ház a beszédet el nem mondottak s rendelje el annak a naplóból való kitörlését. Ezt az indítványt a többség névszerinti szavazásban elvetette.

Ekkor Holló Lajos, Visontai Soma és Gullner Gyula indítványozták, hogy az ügy utasítsák a naplóbíró bizottsághoz, mely azt megvizsgálván, tegyen róla jelentést a Háznak.

Ez indítvány ellen felszóllaltak Rosenberg Gyula, Münnich Aurel, Pulszky Ágost és Tisza István. Ez utóbbit »exlex hazaáruló!« kiáltásokkal üdvözölte az ellenzék. Az indítvány mellett beszélt Polónyi Géza és Rakovszky István. Az ellenzék névszerinti szavazást és annak holnapra halasztását kérte, mit az elnök el is rendelt.

Ezután Madarász korelnök bemutatta a miniszterelnök átiratát, melyben közli a kvótának ő felsége által való eldöntését.

Polónyi és Holló fejtegetik a rendeletnek ugy tartalmi, mint formai tekintetben való törvénytelenségét.

Polónyi Géza azzal indokolja kijelentését, hogy a királyi döntésnek akkor van helye, ha a kvótában az országgyűlés nem tudna megegyezni.

Holló Lajos dr. pártolja Polónyi felfogását.

Lukács László pénzügyminiszter addig, míg a Ház elnöksége nincs megalakulva, a kérdés feletti tárgyalást nem tartja helyénvalónak. Kéri, hogy egyszerűen vegyék tudomásul a királyi döntést.

Apponyi Albert gróf szerint a képviselőháznak kötelessége megbírálni, hogy vajjon a korona döntésének minden törvényes előfeltétele megvan-e? És ebből a szempontból a döntésnek tudomásul vétele érdemleges határozatnak jelentségével bír.

Molnár János apát hozzájárul Polónyi és Apponyi fejtegetéseikhez.

Kossuth Ferenc szintén ezt teszi, még pedig azért, mert a törvény tisztán rendelkezik és mert nincsen veszélyesebb precedens, mint a királylyal követetni el olyan dolgokat, melyeket a törvény tilt.

Madarász József elnök ezután megalapította a holnapi napirendet.

Lukács László pénzügyminiszter az ülés végén betérjeszti a kormány jelentését azokról az intézkedésekről, melyeket a kormány a jelen viszonyok között megtenni kötelességének tartott. Kér intézkedést, hogy a jelentés kinyomattassék és a Ház tagjai között kiosztassék.

Ezzel az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

— **Bánffy és Horánszky párbaja.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Horánszky Nándor és Bánffy Dezső báró miniszterelnök között a pisztolypárbaj ma délelőtt tizenegy órakor folyt le a lovassági laktanyában. A párbajban egyik fél sem sebesült meg s utána nem békültek ki. A képviselőházban izgatottan várták a párbaj eredményét.

A párbaj lefolyásáról s az iránta nyilvánult izgatott érdeklődésről fővárosi tudósítónknak következő távirati értesítése számol be:

Micsoda lázongással, izgalommal, kíváncsisággal siettek ma a képviselők a Háza! Első ülés a törvénytelen állapotban, obstrukció kezdete és hozzá a Bánffy-Horánszky párbaj, mely ma tizenegy órára volt kitűzve. A folyosók már tizenegy előtt telve voltak, a karzat nemkülönben. Fel órával tizenegy előtt az egész országgyűlés és sajtó a képviselőház előcsarnokában tanyázott hallatlan izgatottságban. A párbajt várta, kimenetelét leste mindenki. Minél közelebb ért tizenegyhez az óramutató, annál több képviselő zibongott a Ház bejárata körül és annál élénkebb volt a találgatás.

— Igaz, hogy vontcsövű pisztolyokkal lönek?

— Lehetetlen!

— De mondják, hogy husz lépésről, öt-öt lépés avanszszal lönek.

— Ily föltételek végzetesek lehetnek. Tényleg nem is voltak ilyen szigorúak a föltételek.

Az általános izgalomban csak hat ember volt nyugodt: az ellenzék vitarendező bizottsága, mint szikla a viharban, nyugodtan állt s az ülés készülő eseményeit szövögette.

Nem sokkal 11 óra után megszólalt a telefon csengettyűje. Mindenki oda rohant.

— Párbajhir?

— Igen.

— Nos? nos? — kelt száz ajkról zúgás, morgás közt a kérdés.

— Megtörtént. Löttek...

— És?

— Semmi baj!

— Hála Istennek! — szakadt fel mindkét felekezet kebeléből. Mindegyik föltette a maga emberét.

Nemsokára berontottak az ujságírók, kik a párbaj színhelye körül leselkedtek s megerősítették, hogy nincsen semmi baj; lyukat löttek a levegőbe!

Akkorra már befutotta az egész házat a párbaj eredményének hire. A képviselők azonban továbbra is az előcsarnokban maradtak a párbajsegédeket várva, hogy hiteles híreket hallhassanak a részletekről. Végre megjelent a kapuban Bolgár Ferenc alakja. Huszan-harmincan is rohannak eléje, körülfogják s míg a kabátját leveti, már részletekkel kell szolgálnia a kíváncsi népnek.

Amíg Bolgár az ellenzéki folyosón beszéli a részleteket, Gajári Ödön is megérkezik. Őt meg a kormánypárti folyosó népe fogja körül. Ott szorong az öreg Tisza Kálmán, Tisza István, Podmanicky, Vlasics, Erdély stb.

— Első golyóváltáskor a golyók magasan a levegőbe mentek — beszéli Gajári

— a második lövésnél már jobban céloztak. Golyójuk a helyes magasságban furódott a deszkafalba.

— Hát a harmadik golyóváltás milyen lett volna? — kérdezte valaki.

— Akkor valószínűleg eltaláltak volna egymást — feleli általános derűtség között Gajári.

— Célba vették-e egymást, vagy kápat (célzás nélkül) lőttek? — kérdik tovább.

— Mindkét esetben céloztak öt-hat másodpercig.

Közben a teremben az öreg Madarász megnyitotta az ülést s az érdeklődés a párbajról elterelődött.

Csak akkor lett ismét hangos a folyosó, mikor Bánffy és Horánszky megjöttek. Előbb Bánffy jött meg, kit a kormánypartiak zajos éljenzéssel üdvözöltek, míg a függetlenségi párt folyosó szakaszán, hol a miniszteri szoba van, jéghideg méltósággal bocsátották át.

Horánszky később jött s a baloldali folyosón viharos, lelkes éljenzéssel fogadták s szorongatták kezeit, kik hozzá férkőzhettek.

Magáról a párbaj lefolyásáról a következőket jelenti tudósítónk:

A párbaj feltételeit már tegnapelőtt megállapították, de titkolták. A feltételek a következők voltak: *kétszeri golyóváltás, 25 lépés távolság, 5 lépés avance, sima, légnélküli pisztolyokkal.* Mindanegy pisztoly egyforma volt; ma töltötték meg egy fegyverkovácsnál.

A párbaj lefolyását *Bolgár* Ferenc, Horánszky egyik segéde így beszéli el:

— Mikor a párbaj helyére, a honvédlovassági lovardához értünk (mert Horánszkyval én mentem ki), 11 óra volt. A lovarda előtt már nagy közönség volt,

köztük sok újságíró. Mi ott találtuk már *Üehritz* Zsigmond bárót és *Gajári* Ödönt, valamint *Farkas* László drt, Horánszky orvosát és *Neuber* törzsorvost, Bánffy orvosát.

Pár perc múlva megérkezett *Bánffy* is *Fejerváryval*. A lovarda szobájában *Fejerváry* felszólította a feleket, hogy béküljenek ki. Tagadó mozdulat volt a válaszból, mire elmentünk a lovardába.

A disztanciát én és Gajary mértük ki. A pisztolyváltás joga sorshuzás után ránk esett. Én kiválasztottam kettőt s átadtam egyet Horánszkyknak. Ugyanezt tette Gajári Bánffyval.

Most felállítottuk a feleket. Fejerváry, ki a párbajt vezette, kiáltott: „készen!” Tizenöt másodperc volt célzási időül kitűzve. Fejerváry olvasta a másodperceket. *Bánffy 5 másodperc után lőtt s nem talált. Horánszky két másodperccel utóbb lőtt s szintén nem talált.*

Ekkor megcseréltük a helyeket s ugyan az a jelenet ismétlődött azzal a különbséggel, hogy *a pisztolyok ugyanegy pillanatban sülték el*, úgy, hogy azt hittük, csak az egyik lőtt, de a pisztolyok füstölgéséből láttuk aztán, hogy mindkettő kilötte azokat, de ismét nem találtak. Párbaj után *a felek kibékülés nélkül távoztak.*

Szerkesztői üzenet.

Mindazon munkatársainknak, olvasóinknak és jóbarátainknak, kik az ujesztendő alkalmából szíves üdvözléteikkel bennünket felkerestek, ez uton mondunk hálás köszönetet s kérjük, tartsanak meg bennünket továbbra is jóakarataikban.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Mily elkerülhetlenül szükséges

a szőlők permetezése

az elmúlt évadban bizonyult be, midőn csakis a permetezett szőlők nem mentek tönkre.

Ennek elérhetésére legjobbnak bizonyult
Mayfarth Ph. és társa

szabadalmazott

önműködő
Syphonia

szőlővessző

és

növénypermetezője

mely az oldatot szivattyuzás nélkül önműködően a növényekre permetezi.

Ezen permetezőkből már sor ezer van használatban és számos dicsérő bizonyítvány mutatja kitűnő voltát valamennyi egyéb rendszerrel szemben.

Ábra és leírás rendelkezésre áll

MAYFARTH PH. és társánál

mezőgazdasági gépgyárak, különlegességi gyár borsajtok és gyümölcs-értékesítési gépek részére

Bécs, II/1, Taborstrasse 76. sz.

Árjegyzékek és számos elismerő levél ingyen. — Képviselek és ismételődek kívánatosak.

HOFF maláta-készítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János maláta egészségi itala.

Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomorbántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régibb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.

Böger, Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János süritett maláta kivonata.

Tüdőbajoknál, gégehurutnál, úgymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1/2 zacskó maláta kivonat mellcukorkát.

Fischer G. őrnagy N.-Várad.

Hoff János maláta egészségi csokoládéja.

Gyengeségűnél, vérszegénységűnél, idegességűnél, álmatlanságűnél, étvágytalanságűnél kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredményt nyelnek tőle.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legkitűnőbb amit ismerek. Ezen kellemes itat idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkórűnél és általános gyengeségűnél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicolei orvos, Triebel.

Hoff János maláta kivonat mellcukorkái.

Köhögésűnél, rekedtségűnél, elnyálkásodásűnél, főleg tüdőhurutnál utólrhellen hatásű. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségűben lehet használni.

Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

Csodálatos volt maláta kivonat mellcukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg. Cukorkái feleségem köhögésűn és asthmikus bántatmain kitűnően segítenek.

Busch plébános, Weischütz.

RAKTÁR PÉCSETT. Zsiga László, Sipőcz István, Erreth János, Kádís E., Irgalmasrend gyógyszerárakban; Gelth és Graef drogua kereskedésűben; Eizer János, Reeh Vilmos, Berecz Károly, Molnár János, Markusz Simon, Spitzer Sánpor fia csemege és fűszerkereskedésűben. — **Magyarországi kizárólagos főraktár: TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerár Budapest, Király-u. 12. — **Közlemények árjegyzőkkel ingyen és bérmentve.**